

ဆိုးဝါးလှသော မြန်မာ့ပြည်ထဲရေးကိစ္စများ

အဝေးရောက်သံတမန်တဦး

၁၉၆၅ ခုနှစ်ကပင် စစ်အာဏာရှင်နှင့် တပတီအာဏာရှင်အဖြစ် မြန်မာပြည်သူပြည်သားများအပေါ် စိုးမိုးချယ်လှသည့် သော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းနှင့် ယခုလက်ရှိ ဆိုးပေမောင်မဲစာရင်းဝင် ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးဆိုသူ သန်းရွှေတို့သည် ကိုယ့်တိုင်းပြည် ကိုယ့်လူမျိုးသည် ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် ဘယ်အခြေအနေဆိုက်ပြီ၊ ဘယ်လို ဒုက္ခပင်လယ်ဝေနေကြသည်ကို လုံးဝထည့်တွက်သူများ မဟုတ်ကြပါ။ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာရင်ပြီးရောဆိုသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ သို့ရာတွင် ငတေကြီး ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး နေဝင်းသည်လည်း ဆိုးဝါးလှသော မြန်မာ့ပြည်ထဲရေးအဖက်ကို ခံသွားခဲ့ရပါသည်။ ငတေကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်းသည် တပ်မတော်ဦးစီးချုပ်ဘဝတွင် မယားကြီးကိုပစ်ထားခဲ့ပြီး မယားငယ် ယုလေယုထရီခဲ့ပါသည်။ **အပြောကတော့** အိမ်တွင်းရေးကိစ္စသာဖြစ်သည်ဟု ဆင်ခြေဆင်လက်ပေးလေ့ရှိပါသည်။ စာရေးသူနှင့်ခင်မင်သော ရခိုင်နိုင်ငံရေးသမားကြီး ဦးလှထွန်းဖြူသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းနှင့် အိမ်နီးနားချင်းနေခဲ့ဘူးပါသည်။ ဦးလှထွန်းဖြူသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းအား ဆိုးဆုံးမရသူလည်းဖြစ်ပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်း၏ဇနီးကြီး ဒေါ်တင်တင်၏ သားများကိုလည်း ကူညီစောင့်ရှောက်ခဲ့ဘူးသူ ဖြစ်ပါသည်။ ဦးလှထွန်းဖြူ ပြောပြချက်တစ်ခုကို အတိုချုပ်၍တင်ပြရပါမူ “ဗိုလ်နေဝင်းခင်ဗျားကသာ အိမ်တွင်းရေး အိမ်တွင်းရေးလိုသာပြောနေ မင်းအိမ်တွင်းရေးက ငါ့အိမ်တွင်းရေးကိုလည်း လာထိခိုက်နေတယ်ကွ။ မင်းသားတွေကို ငါကလက်ခံထိန်းပေးရ မင်းမိန်းမကြီးကိုလည်း ငါကအကူအညီပေးရနဲ့ ငါ့အလုပ်တွေပျက်တယ်ကွ” ဟု ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်းအား ဝေဖန်ပြောဆိုဆုံးမခဲ့ပုံပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းအချိန်က ဦးလှထွန်းဖြူသည် သတင်းစာဆရာဖြစ်၍ သူတော်တော် အလုပ်ပျက်ရသည်ကိုလည်း ဆက်လက်၍ပြောပြဖူးပါသည်။

လူ့လောကတွင် ဖောက်ပြန်သူများသည် ကိုယ့်ဇနီး၊ ကိုယ့်သားသမီးများကို နှိပ်စက်ပြီး အိမ်တွင်းရေးကိစ္စဟု ပြောလေ့ရှိပါသည်။ ဇနီးနှင့်သားသမီးများသည် လင်ဆိုးဒဏ်ကြောင့် တခြားတအိမ်တွင် ထွက်ပြေးခိုလှုံကြရပါသည်။ ထွက်ပြေးလာကြသူများအား ခိုလှုံခွင့်ပေးသူများတွင် ထိခိုက်နစ်နာမှုများ ရှိလာတတ်ပါသည်။ ကိုယ့်အိမ်တွင်းရေးကြောင့် သူတပါးအိမ်တွင်းရေးကို ထိခိုက်သွားခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ယခုလက်ရှိ မြန်မာပြည်ကို မသမာသောနည်းဖြင့် စစ်တပ်ကိုခုတ်လုပ်ကာ ဖောက်ပြန်ရေးသမား ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေသည် ကိုယ့်တိုင်းပြည် ကိုယ့်လူမျိုးမျက်နှာကို လုံးဝမကြည့်ဘဲ အရှက်အကြောက်မဲ့စွာ ဆိုးသွမ်းလျက်ရှိနေပါသည်။ တရားလက်လွှတ် ပြည်သူပြည်သားများကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်နေပြီး “ငါ့ပြည်တွင်းရေး၊ ငါ့လုပ်ချင်တာလုပ်မယ်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်သည့် ပုံသဏ္ဍန် ဟန်လုပ်နေသော်လည်း လက်တွေ့တွင်မူ မိန်းမသား ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကိုပင် ကြောက်ရွံ့လျှက်ရှိနေပါသည်။ ကြောက်ရွံ့၍သာ ဖမ်းချုပ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နအဖ စစ်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေ၏ ပြည်တွင်းရေးကိစ္စကိုပင် လက်တွေ့သဘောတရားဖြင့် သုံးသပ်ဝေဖန် ဆွေးနွေးလိုပါသည်။ **Case Study or Case Analysis** လုပ်ကြည့်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ပြည်တွင်းမှာ ဘာတွေဖြစ်ပျက်နေပါသနည်း

ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေသည် နိုင်ငံတကာစံနှုန်းဖြစ်သော ကမ္ဘာ့နိုင်ငံပေါင်းများစွာက ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပါဝင်ရေးထိုးထားကြသော ၁၉၆၅ခုနှစ် ဝီယာနာ သံတမန်ဆက်ဆံရေးစာချုပ်၊ ၁၉၆၃ခုနှစ် ကောင်စစ်ရေးရာ ဆက်ဆံရေးစာချုပ်များနှင့် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ လူ့အခွင့်အရေးကြေညာစာတမ်းပါ လူ့အခွင့်အရေးများနှင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေး အတွေးအခေါ်များနှင့် အလှမ်းဝေးလှပါသည်။ ဗမာရာဇဝင်သမိုင်းတစ်ချို့ကို ဖော်ပြ၍သာ ဝေဖန်ဆွေးနွေးပါမည်။

အင်းဝခေတ်တွင် ဘုရင်မင်းခေါင်နန်းတက်သည့်အခါ ပညာရှိအမတ်ကြီး **စည်းတစ်** ကိုခေါ်တော်မူပြီး “အဘိုး၊ အဘယ်သို့ကျင့်သော် ပြည်ထဲ ငြိမ်းချမ်းသာယာဝပြောအံ့နည်း” ဟူ၍မေးတောမူ၏။ ပညာရှိအမတ်ကြီးက ပြည်ကြီး၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူသော မင်းတို့သည်။

- ၁။ ပြည်တံခွန်ကိုမလှဲရာ။
- ၂။ ပြည်ဦးကင်းကိုမနှိမ်ရာ။
- ၃။ ပြည်စွယ် ပြည်သွားကိုမချိုးရာ။
- ၄။ ပြည်မျက်လုံးကိုမနှိက်ရာ။
- ၅။ ပြည်မျက်နှာကိုမဖျက်ရာ။
- ၆။ ပြည်ခြေပြည်လက်ကိုမဖြတ်ရာ။
- ၇။ ပြည်ဝမ်းကို မဖောက်ရာ။
- ၈။ ပြည်ကျေးဇူးကို မထိမ်ရာ။

စသည်တို့ကို ကျင့်တော်မူရာသည်ဟု အကြံပြုလျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် ပြည်ရွာစည်ပင်အပ်သော **အပရိဟာနိ** တရားခုန်ပါးကိုလည်း ရှေ့လုံးထားရန် အကြံပြုခဲ့ပါသည်။ အပရိဟာနိယတရားတွင် ပညာရှိများနှင့် မပြတ်တိုင်ပင်တော်မူသည်လည်းတပါး။ ပြည်သူ့သားသမီးတို့ကို နှိပ်စက်စိုးမိုးမှုမရှိမည်လည်းတပါးနှင့် ရဟန်းသံဃာတို့၌ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်တော်မူသည်လည်းတပါး **စသည်များ**ပါရှိပါသည်။

စစ်အာဏာရှင်များဖြစ်ကြသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေတို့သည်။ အထက်ဖော်ပြပါ ပြည်ထဲရေး ငြိမ်းချမ်းသာယာ ဝပြောနည်းလမ်း အချက်(၈)ချက်စလုံးကို ဖောက်ဖျက်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ပြည့်တံခွန်လည်းကျိုး၊ ပြည့်ဦးကင်း လည်းကျိုး၊ ပြည့်သွားလည်းကျိုး၊ ပြည့်မျက်လုံးလည်းကန်း၊ ပြည့်မျက်နှာလည်းပျက်၊ ပြည့်ခြေပြည့်လက်လည်းပြတ်၊ ပြည့်ဝမ်းဗိုက် လည်းပေါက်ပြီး ပြည့်ကျေးဇူးကိုလည်း ကန်းနေကြပါသည်။ မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါးနှင့် အပရိဟာနိယတရား ခုနစ်ပါးကိုလည်း ဖောက်ဖျက်နေကြပါသည်။ ပညာရှိများနှင့်လည်း မတိုင်ပင်ကြပါ။ ပညာရှိပြည်သားများကိုလည်း အလွန်အလွန် နိုင်ထက်စိုးက လုပ် နေပါသည်။ ရဟန်းသံဃာတော်များကိုလည်း မစောင့်ရှောက်ရုံသာမက ရိုက်သတ်အကျဉ်းချနေပြန်ပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်း၏ တခေတ်လုံးတွင် စီးပွားရေး ပြည်သူပိုင်သိမ်း။ ပညာရေးကိုပြည်သူပိုင်သိမ်း။ ကျန်းမာရေးကိုပြည်သူ ပိုင်သိမ်းပြီး စီးပွားရေးကျွမ်းကျင်သူများနှင့် ပညာတတ်ဟူသမျှကို တိုင်းပြည်တွင်မနေနိုင်အောင် ကြံဆောင်ခဲ့ပါသည်။ နှင်ထုတ်ခဲ့ပါ သည်။

ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေခေတ်တွင်လည်း စီးပွားရေးကို မိသားစုပိုင်လုပ်ခဲ့ပါသည်။ ပညာရေးကိုလည်း မိသားစုပိုင် လုပ်ခဲ့ပါ သည်။ ကျန်းမာရေးကိုလည်း မိသားစုပိုင်လုပ်ခဲ့ပါသည်။ နိုင်ငံအာဏာကိုလည်း စစ်တပ်မိသားစုပိုင် လုပ်နေပြန်ပါသည်။ လူထုခေါင်း ဆောင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အားလည်း အိမ်တွင်းအကျဉ်းစခန်းမှ ထောင်တွင်းအကျဉ်းစခန်းသို့ မသမာသောနည်းဖြင့် ပို့နေပါ သည်။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံအားလည်း စစ်ဆင်ကာ တိုင်းပြည်မှမောင်းထုတ်နေပါသည်။ မြန်မာ့ပြည်တွင်းရေးကို အဖတ်မ ဆယ်ပါက ပျက်သည်ထက် ပျက်ပြားလာပါလိမ့်မည်။

“ဒါလားကွ ပြည်တွင်းရေးကိစ္စ”

ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းလက်ထက်က ပြည်ဖျက်ကိစ္စရပ်များ လုပ်ဆောင်ပြီး အမြဲတစေ ဒါပြည်တွင်းရေးကိစ္စကွ။ ဘယ်သူမှ ဝင်မ စွက်ကြနဲ့ဟု ပြောဆိုလေ့ရှိသော အချိန်အခါသမယတွင် စာရေးသူသည် ၁၉၇၀ခုနှစ်မှ ၁၉၇၆ခုနှစ်အထိ ဗန်ကောက်မြို့ မြန်မာသံရုံး တွင် အမှုထမ်းခဲ့ပါသည်။ ဗန်ကောက် မြန်မာသံရုံးတွင် ဘယ်ခေတ်အခါကပင် ယိုးဒယားနိုင်ငံသို့ ပြေးဝင်ခဲ့လို့လာသည်ကို မမှတ်မိ တော့သည့် ဦးရွှေသည် ဘာသာပြန်စာရေးကြီး ဖြစ်ပါသည်။ အဘဦးရွှေသည် ယိုးဒယားစာနှင့် စကားကိုကျွမ်းကျင်သည့်အပြင် အင်္ဂလိပ်စာတတ်တဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ လွတ်လပ်ရေးရပြီးမှ ပြည်တွင်းစစ်ကြောင့် ထွက်ပြေးလာရသော မွန်တိုင်းရင်းသား ဦး ထွန်းလူသည် သံအမတ်ကြီး၏ ရုံးအကူဝန်ထမ်း ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းအချိန်က စာရေးသူသည် ပညာတတ်ဗမာများနှင့် တိုင်းရင်းသား များ မြန်မာပြည်က မကောင်းဆိုးဝါးအုပ်ချုပ်သူများ လက်အောက်မှ ပြေးထွက်ကြပြီး နိုင်ငံရပ်ခြားတွင်ခိုလှုံပြီး တင့်တောင့်တင့်တယ် နေထိုင်ကြသည်ကို စိတ်ထဲတွင်တမိုးတဖုံ ခံစားဖူးပါသည်။ ယခုအချိန်တွင် စာရေးသူကိုယ်တိုင် မကောင်းဆိုးဝါး အုပ်ချုပ်သူလက် အောက်မှ ရုန်းထွက်လာကာ နိုင်ငံခြားတွင် တင့်တောင့်တင့်တယ် နေထိုင်နိုင်ရသော်လည်း စိတ်မချမ်းသာဘဲ ကျောက်ဆည်သား ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေ၏ အကျဉ်းသားပင်ဖြစ်နေသည်ဟု ခံစားနေရပါသည်။ ငယ်စဉ်က ကျောက်မဲအကျဉ်းသား ရပ်ရှင်ကြည့်ဖူးပြီး ယခုငါကိုယ်တိုင် ကျောက်ဆည်အကျဉ်းသားဖြစ်နေသည်ဟု ခံယူ၍သာ ယခုကဲ့သို့ ဒီမိုကရေစီနှင့် လူ့အခွင့်အရေးအတွက် အိမ်မက် ဆိုးများစွာဖြင့် လှုပ်ရှားနေခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာသံရုံးမှ ယိုးဒယားဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသောသတင်းစာဟူသမျှကို လစဉ်ဝယ်ပြီး ဦးရွှေအားဘာသာပြန်ခိုင်းကာ မြန်မာအကြောင်းဆိုလျှင် ရန်ကုန်ရုံးချုပ်ကို ပေးပို့ရပါသည်။ ၁၉၇၀ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးနုနှင့် သူ၏ပြည်ချစ်ပါတီ သည် ယိုးဒယားနိုင်ငံတွင်ရှိနေပြီး မြန်မာပြည်က လူမြောက်များစွာသည်လည်း ဦးနုပါတီထံသို့ ဝင်ရန်လာကြသော်လည်း လက်မခံ နိုင်လောက်အောင်အထိ နေ့စဉ်များပြားလာသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဗန်ကောက်မြို့တွင်လည်း ဘယာကျော်ရောင်းသည့် ကုလားများ သည် ဗမာစကားပြောပြီး သူ့အပိုင်းနှင့်သူ ဗိုလ်ကျနေပါသည်။ နိုင်ငံရေးသမားများလည်း ဗန်ကောက်မြို့မှ ရဲစခန်းတွင် ပုံမှန် လက် မှတ်ရေးထိုးပြီး နေထိုင်လျက်ရှိကြပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းကလည်း ဦးနုအားလက်ခံထားမှုကြောင့် ယိုးဒယားအစိုးရအား မ ကြည့်မမြို့ ဖြစ်နေပါသည်။ သို့သော်လည်း အလွန်ဆိုးရှိပါလျှင် မြန်မာပြည်က လာရောက်ခိုလှုံနေသူ သောင်းဂဏန်းပင် ပြည့်မည်မ ဟုတ်ပါ။ ယခုအချိန်အခါကဲ့သို့ နှစ်သန်းကျော်လည်း မရှိသေးပါ။ ဗုဒ္ဓသည်စခန်းလည်း မရှိသေးပါ။

ယိုးဒယားသတင်းစာကြီး တစောင်တွင် ယိုးဒယားနံမည်ကြီး သတင်းစာဆရာကြီးတဦးက “ဒါလားကွ၊ ဗမာပြည်တွင်း ရေးကိစ္စ” ဆိုသည့် ဆောင်းပါးရှည်ကိုရေးပြီး မြန်မာပြည်သားများကို သရော်နေ ကလော်နေသည်ကို ဘာသာပြန်စာရေးကြီး ဦးရွှေ က နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဘာသာပြန်သည်များကို ဖတ်ရပါသည်။ သမိုင်းအစဉ်အလာကပင် မြန်မာနိုင်ငံသားများ အုပ်ချုပ်သူအချင်း မသင့်မမြတ်၍ ယိုးဒယားနိုင်ငံတွင် လာရောက်ခိုလှုံနေကြပုံကို အကျယ်တဝင့် ရေးသားထားပါသည်။ ယိုးဒယားနိုင်ငံဘက်မှ မြန်မာ နိုင်ငံဘက်သို့ ထွက်ပြေးခိုလှုံသူ မရှိဘဲ မြန်မာပြည်က ယိုးဒယားနိုင်ငံဘက်သို့ ဘာကြောင့် အဆက်မပြတ် လာရောက်ခိုလှုံနေကြ သည်ကို မြန်မာအစိုးရအနေဖြင့် အရေးထားစဉ်းစားဆောင်ရွက်ကြသင့်ကြောင်းကို စေတနာဖြင့်ဖော်ပြထားပါသည်။ ယိုးဒယား လူ မျိုးများသည် အချင်းချင်း အစဉ်အဆက်ယုတ်မာလေ့မရှိပုံ၊ မြန်မာများသည် အချင်းချင်းအာဇာတထားခြင်း ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် ခြင်း၊ အမြော်အမြင်နည်းပါးကြခြင်းများကို သမိုင်းနောက်ခံ အထောက်အထားများဖြင့် ကျွမ်းတစောင်သဖွယ် ရေးသားထားပါသည်။ ယင်းအချိန်ကာလက စာရေးသူသည် အသက်သုံးဆယ်ပင် မပြည့်သေးသော မြန်မာအစိုးရ၏သစ္စာတော်ခံ တဦးဖြစ်နေ၍ ဤမျှ လောက်အထိ ရေးသားဝေဖန်ခံရသည်ကို နာကြည့်ခဲ့ဖူးပါသည်။

၁၉၇၀ခုနှစ်လောက်က စာရေးသူ ဗန်ကောက်ရောက်သွားစဉ်တွင် ယိုးဒယားနိုင်ငံ ဒွန်မောင်းလေဆိပ်နှင့် မြန်မာပြည်ရှိ မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်တို့ကိုပင် သူမသာကိုယ်မသာသည့် အခြေအနေဖြစ်ပါသည်။ အဆောက်အဦ အနေအထားအရ မင်္ဂလာဒုံလေ ဆိပ်ကပင် ခန့်ငြားနေပါသေးသည်။ ယခုအခါ အကွာကြီးကွာဟသွားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ မဆလခေတ် ဗန်ကောက်လေဆိပ်ကို ရောက်ရှိလာသော ပို့ဆောင်ဆက်သွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး ဗိုလ်မှူးကြီး တင်မောင်၏စကားအရ “နေရစ်ခဲ့ပြီပျ”ဟုပင် ဆိုရမည် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာပြည်သူအပေါင်းသည်လည်း ယခုခေတ်တွင် ပြည်ထဲရေးထက် ဝမ်းရေးကဆက်နေကြသည် ဆိုသော

ကြောင့် ဝမ်းရေးမခက်စေရေးအတွက် ပြည်ထဲရေးကို ပြုပြင်ကြရသည်ဟုသာ ကောက်ချက်ချလိုပါသည်။ လူကြောင့်မဟုတ်ပါ။ မူကြောင့်သာဖြစ်ပါသည်။ အာဏာရှင်ခေတ်တွင် လူလည်းမကောင်းပါ။ မူလည်းမကောင်းဖြစ်နေသည်ပါသည်။

ပြည်တွင်းရေးကောင်းဖို့ အာဏာရှင်စနစ်ကို မြေမြှုပ်သပြိုဟ်ကြဖို့

ဆိုးဝါးနေသော မြန်မာပြည်တွင်းရေး ကောင်းမွန်စေရန်အတွက် လက်ရှိကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်ကြီးများ အသိပညာရှင် အတတ်ပညာရှင်ကြီးများ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ၊ ဥရောပသမဂ္ဂနှင့် အာဆီယံအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများမှ တာဝန်ရှိသူများ အသီးသီးက လူထုခေါင်းဆောင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အား မတရားအမှုဆင်ပြီး ထောင်ချရန် ကြံစည်တရားစွဲဆိုမှုကို ရုပ်သိမ်းရန် တောင်းဆိုလျက်ရှိကြပါသည်။ အများပြည်သူပါဝင်နိုင်မည့် ရွေးကောက်ပွဲမျိုးကို ကျင်းပရန်အတွက် နအဖ၏ တဖက်သတ်ရေးဆွဲထားသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေကို အများသဘောဖြင့် ပြင်ဆင်ပြီး ပြန်လည်ရေးဆွဲကြရန်ကိုလည်း ပြည်တွင်းပြည်ပက တောင်းဆိုလျက်ရှိနေပါသည်။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ပါဝင်ခွင့်မရသော ရွေးကောက်ပွဲမျိုးကို အသိအမှတ်မပြုနိုင်ဟု အမေရိကန်အပါအဝင် တချို့နိုင်ငံများက ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလျက် ရှိနေပါသည်။

စစ်တပ်ကို ခုတုံးလုပ်အုပ်ချုပ်နေသော နအဖစစ်ကောင်စီ၏ ဥက္ကဋ္ဌဆိုသူ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေ (အသက်၇၆)နှစ်နှင့် မြန်မာပြည်သူ ပြည်သားများသာ သဘောထား ကွဲလွဲနေကြသည် မဟုတ်ပါ။ တကမ္ဘာလုံးရှိ ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၊ ကမ္ဘာ့ပြည်သူများနှင့်ပါ သဘောထား ကွဲလွဲနေပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေသည် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အား ထောင်ဒဏ်အပြစ်ပေးခြင်းနှင့် ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲကို ဇွတ်တရွတ်ပြုလုပ်ပါက မြန်မာပြည်တွင်းရေးသည် ဆိုးဝါးနေရာမှ သွေးချောင်းစီးမည့် ပြည်တွင်းရေးဖြစ်လာမည်မှာ ကေန်မုချပင် ဖြစ်ပါသည်။ ပြည်တွင်းရေး ကောင်းမွန်ဖို့အတွက် စစ်အာဏာရှင် ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေနှင့် အပေါင်းပါတစုတို့အား ရိုးသားဖြောင့်မတ်သော တပ်မတော်သားများ အပါအဝင် ပြည်သူလူထုတရပ်လုံးက ညီညီညွတ်ညွတ် တော်လှန်ရမည့်အချိန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆိုးကြီးကို မြန်မာ့မြေပေါ်တွင် မြေမြှုပ်သပြိုဟ်ကြရမည့် အချိန်ကောင်း အခါကောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။